

ת"פ 30966/07/22 - מדינת ישראל נגד עבד אל סאלם עוודאללה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 30966-07-22 מדינת ישראל נ' אל סאלם

תמר בר-אשר, שופטת

25.6.2023

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אל סאלם עוודאללה

הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד דקלה לוי-דמרי (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

עו"ד רמי עותמאן

בא-כוח הנאשם:

גזר דין

על-פי הכרעת הדין מיום 15.5.2023, הנאשם, יליד 1986 (כבן 37) הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון ובעבירת החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישה בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק) ובעבירת החזקת תחמושת ואביזר תחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפה בחוק זה.

הסדר הטיעון כלל את תיקון כתב האישום אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. הטיעונים לעונש נשמעו ביום 18.6.2023.

רקע - עובדות כתב האישום והראיות לעונש

2. עובדות כתב האישום המתוקן: ביום 7.7.2022 נסע הנאשם עם אשתו וארבעת ילדיו ברכבו, מאזור רמאללה לאזור ירושלים. בדרכו עבר במחסום 'חיזמא', הסמוך לשכונת פסגת זאב. אותה עת, החזיק ברכבו נשק דמוי תת מקלע מאולתר, אשר יורה ובכוחו להמית אדם וכן שתי מחסניות ריקות. הנשק הוסתר תחת אחד המושבים שבהם ישבו ילדיו הקטינים של הנאשם.

3. הטעמים לאי הגשת תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן: לאחר מתן הכרעת הדין ביקש בא-כוח הנאשם כי יוזמן תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ואילו המאשימה נמנעה מנקיטת עמדה, אך הודיעה כי בכל מקרה, עמדתה בעניין העונש היא כי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל וכי היא אינה מסכימה להתחלת הליך שיקומי. הבקשה להזמנת תסקיר נדחתה בהיעדר חובת הגשת תסקיר לעונש, בהתחשב בכך שההמתנה להגשתו לגבי מי שאינו עצור

עשויה להימשך כתשעה חודשים וכן מהטעם שהנאשם יוכל לבסס את כלל טענותיו בראיות שיגיש.

4. **הראיות לעונש: מטעם ההגנה** הוגשו מסמכים רפואיים בעניין פציעה שהייתה לנאשם בגבו וטיפולים בקשר לכך. **מטעם המאשימה** לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים בעניין העונש ודברי הנאשם

5. **טענות המאשימה:** באת-כוח המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערך השמירה על חיי אדם וכי החזקת נשק טומנת בחובה סיכון שייעשה שימוש בנשק תוך פגיעה באנשים, בין בפעילות פלילית ובין בפעילות טרור. מעשים אלו אף פוגעים בשלטון החוק, בשל השימוש בנשק ללא רישיון כדון, בעוד שהסמכות לקבוע מי יישא נשק ברישיון ובאלו נסיבות נתונה בידי המדינה. דובר בתת-מקלע מאולתר, שפוטנציאל הסיכון והנזק הנשקפים מהשימוש בו גבוה וכן דובר בהחזקת מחסניות, שאמנם היו ריקות, אך הוסתרו מתחת למושב הרכב שבו ישבו ילדיו הקטנים של הנאשם. באת-כוח המאשימה טענה כי לא אחת הודגש הצורך בהחמרת עונשיהם של עוברי עבירות נשק וזאת כדי לייצר הרתעה ומאחר שעבירות אלו הן בגדר "**מכת מדינה**". בעניין זה, הפנתה אל דברי בית המשפט בפסקי הדין הבאים: ע"פ 7473/20 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (29.6.2021); ע"פ 5993/21 **אבו סאלח נ' מדינת ישראל** (29.11.2021); ע"פ 8416/20 **עייאט נ' מדינת ישראל** (2.9.2021).

באת-כוח המאשימה טענה כי יש להחמיר בענישה אף לנוכח תיקון החוק שנכנס לתוקף בחודש דצמבר 2012, הקובע בסעיף 144(ז) עונש מזערי שלא יפחת מרבע העונש המרבי הקבוע בחוק, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. לטענתה טעמים אלו אינם מתקיימים בנסיבות הנדונות, שבהן העונש המזערי הוא 21 חודשי מאסר. עוד טענה, כי ככלל, אין מקום להשתת העונש המזערי כענישה מותנית, אשר יהיה בה כדי להחטיא את מטרת התיקון, אשר נועד להביא להחמרת הענישה. בנוסף לכך טענה, כי אין בעובדה שהנשק רק הוחזק בלי שנעשה בו שימוש, כדי לשנות מחומרת העבירה. שכן, כאמור בעניין רע"פ 3619/21 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (26.5.2021), אין בכך שלא הייתה פגיעה בחיי אדם כדי להמעיט מחומרת עבירת הנשק או מהסיכון שנשקף ממנה.

בעניין מתחם העונש, עמדת המאשימה היא כי יש להעמידו על שנתיים עד ארבע שנות מאסר לצד ענישה נלווית. לתמיכה בעמדה זו הוגשו שלושה פסקי דין, אשר יפורטו בהמשך הדברים במסגרת הדיון בנושא מדיניות הענישה הנהוגה.

בעניין נסיבותיו של הנאשם טענה באת-כוח המאשימה, כי הוא נעדר הרשעות קודמות; הכיר באחריותו למעשים; הודה במסגרת הסדר טיעון וחסך זמן שיפוטי; הוא היה עצור כארבעה חודשים וחצי (מיום 7.7.2022 עד יום 23.11.2022), לאחר מכן במעצר בפיקוח במשך שלושה חודשים וחצי (עד יום 7.3.2023) ובמעצר בית במשך מעל חודשיים. עם זאת טענה, כי כי בעניין עבירות נשק, יש להעדיף את שיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד על פני נסיבותיו של הנאשם וזאת בייחוד לנוכח מגמת החמרת הענישה בשל עבירות אלו הן בחקיקה הן בפסיקה.

לנוכח האמור, עמדת המאשימה היא כי יש להשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. כן עתרה המאשימה לחילוט רכבו של הנאשם בהתאם להוראת סעיף 39 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. בעניין זה הפנתה אל ההחלטה בעניין ת"פ (מחוזי ירושלים) 39631-12-21 **מדינת ישראל נ' סלמן** (17.1.2023).

6. **טענות ההגנה:** בא-כוח הנאשם הדגיש כי העבירה נעברה לפני כשנה, כי הנאשם הודה במעשים מיד, כבר במסגרת חקירתו במשטרה וכן כי הכיר באחריותו למעשים. עוד הדגיש, כי לא היו ברשות הנאשם תחמושת וכדורים וכי אף בחיפוש בביתו לא נמצאו כדורי נשק. הנאשם אף לא התכוון לרכוש תחמושת ולטענתו, יש לכך משמעות רבה, בשל כך שבכל מקרה לא ניתן היה להשתמש בנשק שנתפס. בא-כוח הנאשם הדגיש גם את תקופת מעצרו של הנאשם (כמפורט לעיל) וכן את העובדה שהתסקיר שהוגש בעניינו בשלב המעצר היה חיובי מאד ולכן הוחלט על שחרורו למעצר בפיקוח ולאחר מכן למעצר בית. מטעם זה מלכתחילה, ביקש שיוגש תסקיר לעונש.

עוד טען בא-כוח הנאשם, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, נשוי ואב לארבעה ילדים. במשך שנים רבות קודם למעצרו הוא עבד כטכנאי מלגזות וכי במשך כל חייו הוא עבד ולמד. הוא גם היה מורה בבית ספר לאומנות, שלימד ריקוד וריקוד דְבָקָה במספר בתי ספר בירושלים. האירוע הנדון חריג מאד בחיי הנאשם, אינו מתיישב עם אורח חייו ועם הרקע שלו ולכן טען, כי יש לראות בו משום אירוע נקודתי חד-פעמי, שלבטח הנאשם לא יחזור עליו. התקופות שבהן היה במעצר ובמעצר בפיקוח אף שימשו עבורו גורם מרתיע. בעניין זה הדגיש בא-כוח הנאשם, כי בשל חוסר היכולת לצאת להתאוורר, לעתים תקופת המעצר בפיקוח או מעצר בית קשה לא פחות ממעצר ממש. כך במיוחד בנסיבותיו של הנאשם, הגר בדירה קטנה, ששטחה כ-70 מ"ר. למרות זאת הדגיש, כי הנאשם הקפיד מאד כלל לא לצאת מביתו.

כמו כן, לפני כשנתיים הנאשם נפל מגובה ונשברו לו מספר חוליות בגב. כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים, הוא עבר טיפולים ואף נותח וכן תוכנן ניתוח נוסף במהלך חודש יולי 2023. לטענתו, דובר בפציעה קשה שבעקבותיה הנאשם היה מוגבל, עד כדי קשיי הליכה במשך כחודשיים.

בא-כוח הנאשם טען כי יש לאבחן את פסקי הדין שאליהם הפנתה המאשימה, בהיותם עוסקים בנסיבות חמורות יותר. כך, חלקם עוסקים בעבירת רכישת נשק, בנאשם בעל הרשעות קודמות רבות, בתפיסת נשק טעון עם תחמושת ובהחזקת רובה, בשונה מאקדח. לטענתו, בנסיבות הנדונות הענישה מקלה יותר מזו שביקשה המאשימה, כפי שאף עולה מפסקי הדין שאליהם הפנה, חלקם ניתנו לאחר תיקון החוק, אשר יפורטו בהמשך הדברים עת תידון מדיניות הענישה הנהוגה.

בא-כוח הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 10 ל-14 חודשים ולהעמיד את עונשו של הנאשם על 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו. כן טען כי יש לשקול את העובדה שהנאשם יאלץ לשוב למאסר לאחר שכבר שוחרר מהמעצר. אולם לטענתו, הנאשם מבין את חומרת המעשים, הפנים זאת ומבקש הזדמנות נוספת בחיים. בעניין הבקשה לחילוט הרכב טען, כי בהסכמת המאשימה, הנאשם הפקיד סך 5,000 ₪ כנגד שחרור הרכב. לטענתו, שווי הרכב הוא כ-13,000 ₪ וכי הנאשם מסכים לחילוט הסכום שהופקד חלף חילוט הרכב.

7. **דברי הנאשם:** הנאשם התקשה לבטא את תחושותיו לנוכח המצב שאליו נקלע. לדבריו, הוא מתקשה להבין כיצד הוא נמצא במקום זה במקום לפרנס את ילדיו. הוא סיפר על כך שהיה לו קשה עם העובדה שילדיו חגגו ימי הולדת ואחיו התחתן בתקופה שבה היה במעצר וכי אף בתקופה שבה היה במעצר בית, לא הצליח לעשות דברים רבים עם משפחתו. לדבריו, מאסר אינו מקום עבורו ואינו מתאים לאורח חייו. הוא התרגל להיות בבתי ספר עם תלמידים, ללמד, לעבוד, להתפרנס ולתת לילדיו את מה שהם מבקשים, כפי שנהג אביו וכפי שחינך אותו. לדבריו, הוא רוצה להיות עם ילדיו, בני 13-14, וכי אינו רוצה שיגדלו כשהוא רחוק מהם אפילו יום אחד.

בעניין הנשק שנתפס הוסיף, כי דובר בנשק שבור וחלוד שהיה מלא חול וכי לא הייתה לו כל כוונה להשתמש בו. הוא אינו עבריין ואינו מעורב בפשע, אלא יש לו שם טוב בכפר שבו הוא גר, כמי שמלמד בבית ספר. הנאשם הביע צער רב על המצב שאליו נקלע, אמר שהיה לו קשה מאד לתקן את מה שקרה עם ילדיו שנפגעו ממעצרו ובין השאר, בנו החל להתקשות בדיבור ולגמגם. הוא מכיר באחריותו למעשיו, מצטער על כך מאד, למד על בשרו את הלקח, הוא כבן 37 ומעולם לא הסתבך בבעיות ומתחייב לעולם לא לחזור על דברים מהסוג שבהם הסתבך.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. **הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם:** עבירות הנשק, הפוגעות בביטחון הציבור ובשלומו, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה". בפסקי דין רבים מהעת האחרונה חזר בית המשפט העליון והדגיש את חומרת עבירות הנשק לסוגיהן ואת הצורך בהחמרת עונשיהם של עוברי עבירות אלו. כך בין השאר, הודגש בע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל (22.5.2022) (כבוד השופט י' אלרון, פסקה 9): "רבות נכתב בפסיקת בית משפט זה על חומרתן הרבה של עבירות הנשק, אשר הפכו זה מכבר ל'מכת מדינה' (ע"פ 6028/21 אטרש נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2022); ע"פ 642/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (28.4.2022); ע"פ 8965/18 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 47 (3.11.2019)). למרבה הצער, אנו עדים לנזקי עבירות אלו לעיתים תכופות, בדמות פגיעות בנוף או בנפש, ואף אבדן חיי אדם (ע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה, פסקה 11 (13.3.2022); ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 (23.1.2022) (להלן: עניין אבו עבסה)). אך לאחרונה עמד בית משפט זה על הצורך לשרש רעה חולה זו מקרבנו, באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 10 (14.2.2021); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 (5.11.2019)); ובפרט נגד מי אשר נוטלים חלק בהפצת כלי נשק שלא כדין".

בנסיבות הנדונות שבהן נתפסו תת מקלע ומחסנית, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה גבוהה, למרות העובדה שלא נתפסו גם כדורים לנשק.

9. **מדיניות הענישה הנוהגת:**

פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה:

(1) ת"פ (שלום ירושלים) 17030-02-22 **מדינת ישראל נ' מקיה** (23.5.2022) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בהחזקת נשק, דמוי רובה M16 מאולתר, מחסנית וכדורים. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים שלחובתו שלוש הרשעות קודמות שבעטין נשא בעבר עונשי מאסר. נקבע מתחם עונש בין 20 ל-40 חודשי מאסר. הושתו 25 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

(2) עפ"ג (מחוזי נצרת) 2024-04-2021 **מדינת ישראל נ' מנדורי** (29.6.2021) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת החזקת נשק, דמוי רובה M16 מאולתר, מחסנית וכדורים. הנאשם צעיר, נשוי ללא ילדים, שסובל מבעיות רפואיות, נעדר הרשעות קודמות שהתסקיר בעניינו היה חיובי. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשי מאסר והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות בסך 10,000 ₪. במסגרת הערעור נקבע מתחם עונש בין 18 ל-36 חודשי מאסר, תוך החמרת עונש המאסר בפועל ל-20 חודש.

(3) ע"פ 5813/21, ע"פ 5896/21 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (31.5.2022) - שני המערערים הורשעו על-פי הודאותיהם בעבירת החזקת נשק, בכך שהחזיקו ברובה ציד טעון בכדורים, חגורה ייעודית לתחמושת ובה 17 כדורים. המערער 1 כבן 44, נשוי ואב לילדים בגירים, שלחובתו הרשעה בעבירה אחת. הנאשם 2 כבן 56, נשוי ואב לילדים בגירים שלחובתו תשע הרשעות קודמות. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש בין 12 ל-36 חודשי מאסר. על המערער 1 הושתו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה ועל המערער 2 הושתו 21 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. הערעורים נדחו.

פסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה:

(1) עפ"ג (מחוזי חיפה) 64033-11-22 **מדינת ישראל נ' מיכאלוב** (27.3.2023) - המשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירות החזקת נשק והחזקת סמים לצריכה עצמית. בעניין עבירת הנשק נקבע מתחם עונש בין 10 ל-30 חודשי מאסר ובעניין עבירות הסמים בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר. הוא נעדר הרשעות קודמות, אך צרך באופן מאסיבי אלכוהול וסמים. ערעור המדינה התקבל, תוך השתת 10 חודשי מאסר בפועל חלף 9 חודשי עבודות השירות שהושתו בבית משפט השלום.

(2) עפ"ג (ב"ש) 50590-12-22 **אלסייד נ' מדינת ישראל** (20.3.2023) - המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירת החזקת נשק בכך שהחזיק אקדח ומחסנית. הנאשם נשוי ונעדר הרשעות קודמות. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 13 ל-36 חודשי מאסר והושתו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪. הערעור נדחה.

(3) עפ"ג (מחוזי חיפה) 32402-12-22 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (9.3.2023) - המשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירות החזקת נשק, החזקת תחמושת ומעשה פיזיות ורשלנות בחומר נפץ. דובר בהחזקת אקדח חצי אוטומטי,

מחסנית תואמת וכדורים. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-24 חודשי מאסר. המשיב נעדר הרשעות קודמות. בהתחשב בנסיבותיו, בית משפט השלום חרג לקולה ממתחם העונש והשית עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות נוסף על תקופת מעצרו בת כחודשיים (מעצר בפיקוח ומעצר בית), מאסר מותנה, צו מבחן למשך 18 חודש וקנס בסך 10,000 ₪. במסגרת הערעור הוחמר עונש המאסר בפועל ל-12 חודש וכן בוטל צו המבחן.

(4) עפ"ג (מחוזי חיפה) 12888-03-22 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (7.11.2022) - המשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירת החזקת נשק ובהחזקת תחמושת. דובר באקדח טעון במחסנית וכדורים וקופסת כדורים נוספים. המשיב כבן 59, נשוי ואב לשבעה ילדים ונעדר הרשעות קודמות. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 9 ל-30 חודשי מאסר. הושתו 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪. במסגרת הערעור הוחמר עונש המאסר בפועל ל-12 חודש.

פסיקה נוספת:

(1) ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.4.2022) - המשיב, צעיר הנעדר הרשעות קודמות, הורשע על-פי הודאתו בעבירת החזקת נשק מסוג אקדח ותחמושת שלא נתפסו וכן ברימון הים שנתפס. בבית המשפט המחוזי הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪. בערעור הוחמר עונשו ל-18 חודשי מאסר בפועל.

(2) ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' בסילה** (28.12.2021) - המשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירת החזקת נשק ואביזרי תחמושת. דובר בדמוי רובה סער 16M-, חמש מחסניות, תחמושת ואביזרים נלווים. המשיב הוא אדם נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות (למעט הרשעה בעבירת ציד), נשוי ואב לילדים העובד באופן מסודר. הוא הביע חרטה על מעשיו והתסקיר בעניינו היה חיובי. נקבע מתחם עונש בין 6 ל-24 חודשי מאסר ולאחר 80 ימי מעצר, הושתו עליו 7 חודשי מאסר ומאסר מותנה. במסגרת הערעור הוחמר עונש המאסר בפועל ל-14 חודש.

(3) ע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' ביאדסה** (10.5.2022) - המשיב, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת נשק, נשיאתו והובלתו. דובר ברובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת וכדורים, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם כדורים וכדור בקנה ומחסנית נוספת עם כדורים. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש בין 19 ל-54 חודשי מאסר והושתו 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 ₪. במסגרת הערעור הוחמר עונש המאסר בפועל ל-30 חודש.

10. **נסיבות העבירה:** הנאשם החזיק נשק מאולתר, דמוי תת מקלע, אך תקין, וכן שתי מחסניות ריקות שהוסתרו תחת מושב הרכב שבו ישבו ילדיו. עם זאת, לא הייתה ברשותו תחמושת ואף בחיפוש בביתו לא נתפסו כדורים התואמים לנשק.

בהתחשב באורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, לא ברור מה היה המניע להחזקת הנשק. עם זאת, מאחר שנמצא כי

הנשק היה תקין שבכוחו להמית אדם, הרי שהנזק שהיה צפוי ממעשיי העבירות - בכפוף לשימוש בכדורים שלא נמצאו - היה רב, אפילו לא התרחש בפועל.

11. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בנסיבות הנדונות חל סעיף 144(ז) בחוק העונשין, אשר נוסף כהוראת שעה במסגרת תיקון מס' 140 של חוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (ס"ח 2938, 8.12.2021, עמ' 472)), אשר לפיו במקרה של הרשעה בעבירות שבהן הורשע הנאשם, עונשו "לא יפחת... מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף זה לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי". לפיכך בנסיבות שבהן נקבע עונש חובה מזערי, יש לשקול זאת גם בעת קביעת מתחם העונש ההולם (ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015), כבוד השופט נ' סולברג, פסקאות 31-36; ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.2017), כבוד השופט א' שהם, פסקה 23).

עם זאת, הוראת סעיף 144(ז) אינה שוללת את האפשרות שחלקו של עונש מאסר החובה יקבע כמאסר מותנה. שכן, "טעמים מיוחדים" נדרשים רק אם כל העונש המזערי נקבע כמאסר מותנה.

לנוכח האמור ובהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ממעשה העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, המבטאת החמרה בענישת עוברי עבירות נשק, ובנסיבות שבהן נעברה העבירה, כפי שכל אלו פורטו לעיל, מתחם העונש ההולם במקרה הנדון הוא **בין עשרים ואחד חודשי מאסר, חלקם מאסר בפועל וחלקם מאסר מותנה לבין עשרים וארבעה חודשי מאסר, כולם בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

12. **נסיבותיו של הנאשם:** נסיבותיו של הנאשם אשר אינן קשורות במעשיי העבירות ואשר נשקלו הן העובדה שהוא כבן 37, נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים. הוא נעדר הרשעות קודמות ועד העבירות הנדונות ניהל אורח חיים תקין ונורמטיבי ובכלל זה עבד כטכנאי מלגזות וכן היה מורה לאומנות ולריקוד. בנסיבות אלו ניתן משקל גם לעובדה שעונש מאסר עשוי להוסיף ולפגוע בפרנסת משפחתו, אשר נפגעה בשל התקופה הממושכת שבה לא עבד בשל מעצרו, מעצרו בפיקוח ומעצר הבית. כן נשקלה גם עצם שהייתו הממושכת במעצר, במעצר בפיקוח ובמעצר בית. בהקשר זה גם ניתן משקל לקשיים הנוצצים מעצם הצורך לשוב למאסר, לאחר השחרור מהמעצר.

לזכות הנאשם נזקפה גם הודאתו בעבירות, הצער והחרטה הכנים שהביע בבית המשפט, בעצמו ובאמצעות בא-כוחו, וכן העובדה שניכר מדבריו כי אמנם הפיק את הלקחים מהמעשים, הפנים את חומרתם ואף התחייב שלא לעבור עוד עבירות.

13. **גזירת עונשו של הנאשם:** איזון כל השיקולים האמורים, תוך שקילת עמדת המאשימה וטענותיו של בא-כוח הנאשם, מוביל להעמדת עונש המאסר שיושת הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, זאת לצד מאסר מותנה שישימש

גורם מרתיע מפני חזרה על העבירות שבהן הורשע.

כאמור לעיל, אין מניעה כי העונש המזערי שחובה להשית בהתאם להוראת סעיף 144(ז) בחוק יושת כך שחלקו יהיה מאסר בפועל וחלקו יהיה מאסר מותנה. בנסיבות הנדונות לא נמצאה הצדקה להשתת מלוא העונש המזערי כמאסר בפועל, וזאת בין השאר, לנוכח מהות העבירה, העובדה שדובר באירוע אחד וכן בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, לרבות זו המחמירה מהעת האחרונה.

לבסוף, בנסיבות הנדונות לא נמצאו שיקולי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם העונש, אולם לנוכח חומרת עבירות הנשק, נפיצות, והעובדה שהפכו ל"מכת מדינה" שתוצאותיהן קשות וחמורות, נשקלו שיקולי גם שיקולי הרתעת הרבים (על-פי סעיף 40 בחוק). אף ניתן משקל גם לצורך בהרתעתו האישית של הנאשם (על-פי סעיף 40 בחוק), אף כי דומה שהנאשם בהחלט מורתע וכי יש יסוד להנחה שאמנם, כפי שהתחייב, לא ישוב לעבור את העבירות שבהן הורשע עתה.

14. **בעניין הקנס ובעניין בקשת החילוט:** לנוכח הסכמת המאשימה להשיב לנאשם את הרכב, נראה כי יהיה זה נכון לאמץ את הצעת בא-כוח הנאשם שלפיה יחולט סך 5,000 ₪ שהפקיד הנאשם כנגד השבת הרכב לידיו. דומה כי בנסיבות הנדונות די בכך וכי לא נדרש גם חילוט הרכב (שעל-פי הנתען, שוויו נמוך ומגיע לסך כ-13,000 ₪). נראה אם כן, כי ניתן להסתפק בכך וכי לא נדרשת גם השתת קנס כספי.

גזר הדין - סיכום

15. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל למשך שניים-עשר חודש**, בניכוי ימי מעצרו מיום 7.7.2022 עד יום 23.11.2022. במקרה של סתירה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס.

ב. **מאסר מותנה למשך תשעה חודשים**. הנאשם יישא עונש זה אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת נשק או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ג. **חילוט סך 5,000 ₪ שהפקיד הנאשם כנגד החזרת רכבו** (ההפקדה היא בתיק ה"ת (מחוזי ירושלים) 16389-11-22).

הנאשם יתייצב למאסרו בבית המעצר ניצן, **ביום 10.7.2023 עד השעה 10:00**, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון ועותק מגזר-הדין.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336; פקס' 08-9193314; דוא"ל: MaasarN@ips.gov.il. כמו כן, עליו להתעדכן באתר של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, ו' בתמוז התשפ"ג, 25 ביוני 2023, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

תמר בר-אשר,
שופטת